

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/78/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212203911
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:1212203911.8

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej v spore žalobcov: 1/ I. T. P., nar. XX.XX.XXXX, a 2/ B. P., nar. XX.XX.XXXX, oboch bytom U. XX, XXX XX Q., zastúpených advokátskou kanceláriou JUDr. Alojz Baránik, advokát, s.r.o., so sídlom Mateja Bela 8, 811 06 Bratislava, IČO: 46 940 561, proti žalovanému: Akusha, s.r.o. „v konkurze“, so sídlom Magurská 37, 974 11 Banská Bystrica, IČO: 48 333 417, ktorého správcom konkurznej podstaty je Prvá arbitrážna, k.s., so sídlom Prof. Sáru 5, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 795 364, o zaplatenie sumy 183.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 15C/560/2012-273 zo dňa 30.08.2016 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcom 1/, 2/ sumu 183.000 eur s príslušenstvom, a vo výroku o trovách konania z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

Žalobcom 1/ a 2/ priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne sumu 183.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 183.000 eur počnúc od 07.04.2009 do zaplatenia, žalobu v zostávajúcej časti zamietol a vzájomnú žalobu žalovaného proti žalobcom zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovia majú spoločne a nerozdielne nárok na plnú náhradu trov konania. Rozhodnutie vo veci samej súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 588, § 591, § 513 a § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a výrok o trovách konania oprel o ustanovenie § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016 (ďalej len „CSP“). Proti tomuto rozsudku s ohľadom na obsah podania vo výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť sumu 183.000 eur s príslušenstvom a v súvisiacom výroku o trovách konania, podal odvolanie žalovaný, ktorý žiadal rozsudok zrušiť a žalobu zamietnuť, alebo vec vrátiť späť na súd prvej inštancie za účelom ďalšieho dokazovania.

2. V rozsudku v tom čase v spore vtedajších žalobcov 1/ F. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX Q., a 2/ W. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX Q., proti žalovanému: FOR-GLASS, s.r.o., so sídlom Družstevná 8, 945 01 Komárno, IČO: 36 543 497, o zaplatenie sumy 183.000 eur s príslušenstvom, súd v odôvodnení konštatoval, že žalobcovia ako záujemcovia o odpredaj nehnuteľností uzavreli dňa XX.XX.XXXX so žalovaným ako záujemcom o kúpu nehnuteľností zmluvu o budúcej zmluve, podľa ktorej sa účastníci zmluvy zaviazali do 5 pracovných dní, najneskôr však do 2 mesiacov od podpísania, uzatvoriť kúpnu zmluvu k nehnuteľnostiam v nej špecifikovaných (čl. 2 zmluvy o budúcej zmluve). Účastníci zmluvy o budúcej zmluve sa dohodli, že suma 200.000 Sk (6.638,78 eura) bude uhradená v deň podpisu zmluvy o budúcej zmluve a zvyšok kúpnej ceny vo výške 7.800.000 Sk bude vyplatený priamo na účet predávajúcich. Podmienkou uzavretia kúpnej zmluvy mala byť tá skutočnosť,

že ďalšia spoluvlastníčka, J. K., si k svojmu spoluvlastníckemu podielu vo výške 1-ice vysporiada všetky farchy, ktoré na predmetných nehnuteľnostiach ležia. Následne dňa XX.XX.XXXX uzatvorili strany zmluvy o budúcej zmluve dodatok č. 1 k tejto zmluve, ktorým predĺžili lehotu na uzavretie kúpnej zmluvy do XX.X.XXXX. Dňa XX.X.XXXX žalobcovia ako predávajúci a J. K. ako tretia predávajúca uzatvorili so žalovaným ako kupujúcim kúpnu zmluvu, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom B. katastrálny odbor pre kat. územie B.. Predávajúci 1/, 2/ boli spoluvlastníkmi vo výške 1-ice k celku a J. K. ako tretia predávajúca bola taktiež spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností v pomere 1-ice k celku. Podľa článku 3 kúpnej zmluvy si účastníci zmluvy dohodli zaplatenie kúpnej ceny nasledovne: časť kúpnej ceny vo výške 200.000 Sk (6.638 eur) mala byť zaplatená kupujúcim pred podpisom kúpnej zmluvy, ďalšia časť vo výške 5.513.058 Sk (183.000 eur) mala byť vyplatená formou hypotekárneho úveru poskytnutého N., J.P., prevodom na účet predávajúcich a zvyšok kúpnej ceny v sume 3.086.942 Sk (102.467,50 eura) mala byť uhradená v hotovosti pri podpise kúpnej zmluvy. Súčasťou zmluvy bolo i uvedenie a oboznámenie kupujúceho s farchami, ktoré na nehnuteľnosti sú. Dodatkom ku kúpnej zmluve zo dňa X.X.XXXX účastníci zmluvy upravili znenie článku 6 tak, že: „Zmluvné strany sa dohodli, že ak nedôjde zo strany N., J.P., k poskytnutiu finančných prostriedkov na zaplatenie kúpnej ceny podľa článku 3 ods. 3 tejto zmluvy, predávajúci majú právo od tejto zmluvy odstúpiť“. Z výpisu z LV č. XXXX zo dňa XX.X.XXXX vyplýva, že žalovaný sa napokon stal výlučným vlastníkom. Žalovaný uviedol, že dňa XX.X.XXXX odstúpil od kúpnej zmluvy, no predávajúci s odstúpením nesúhlasili, lebo možnosť odstúpiť od zmluvy mali iba predávajúci. Žalovaný namietal aj to, že žalobcovia požadujú zaplatenie celej sumy 183.000 eur, hoci ako podieloví spoluvlastníci majú nárok iba na polovicu vo výške 91.500 eur. Žalobcovia na to oznámili, že majú nárok na zaplatenie celej sumy 183.000 eur z dôvodu, že nadobudnutie nehnuteľností financovali oni a taktiež s týmto súhlasila i J. K..

3. Súd prvej inštancie považoval žalobu za opodstatnenú, preto jej vyhovel a svoj rozsudok oprel o ustanovenie § 588, § 591 prvej vety, § 513 a § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“). Vzťah žalobcov a žalovaného hodnotil ako vzťah vychádzajúci z kúpnej zmluvy, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané v katastrálnom území B. na LV č. XXXX. Pri podpise zmluvy žalobcovia dostali zaplatenú časť kúpnej ceny vo výške 6.638 eur a následne mala byť postupnými splátkami splatená zvyšná kúpna cena prostredníctvom úveru vo výške 183.000 eur a v hotovosti 102.467,50 eura, ktorú vymohli žalobcovia na základe notárskej zápisnice, a táto bola znížená na sumu 69.210 eur. Súd kúpnu zmluvu považoval za platnú, keďže obsahuje všetky podstatné náležitosti. Čo sa týka odstúpenia od zmluvy, toto žalovaný podľa zmluvy urobiť nemohol. Aktívna legitímácia žalobcov je daná na domáhanie sa zaplatenia celej sumy; ide o spoločný záväzok v zmysle § 513 Občianskeho zákonníka a plnením ktorémukoľvek z nich sa stáva plnenie uspokojené. Je nepochybné, že žalobcovia ako podieloví spoluvlastníci sa mohli domáhať ako solidárni veritelia zaplatenia celej istiny a nie iba časti tejto sumy. Uplatnená suma vo výške 183.000 eur je správna. O vzájomnej žalobe žalovaného, ktorý si voči žalobcom uplatnil sumu 53.966,03 eura s 9% ročným úrokom z omeškania od 23.4.2012 do zaplatenia, súd rozhodol tak, že túto vzájomnú žalobu zamietol z dôvodu, že v celom rozsahu vyhovel žalobe žalobcov, a teda nevidel dôvod, pre ktorý by žalobcom mal uložiť povinnosť zaplatiť túto sumu. Podľa záveru súdu prvej inštancie žalovaný nepreukázal vznik škody; predmetné nehnuteľnosti totiž ďalej predal, a teda tvrdenie, že nemohol s nehnuteľnosťami ďalej nakladať a prípadne ich aj scudziť, čím mu vznikla škoda, neobstoí.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie pôvodný žalovaný, ktorý navrhol napadnutý rozsudok vo veci žaloby žalobcov o zaplatenie sumy 183.000 eur s príslušenstvom zrušiť a žalobu zamietnuť, resp. vec vrátiť za účelom vykonania ďalšieho dokazovania. Uviedol, že rozsudok je nezákonný a žaloba podaná žalobcami nie je v súlade s Civilným sporovým poriadkom. Poukázal na ustanovenie § 513 a § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka a uviedol, že súd nesprávne posúdil vykonanie ďalšieho dokazovania vo veci samej - vykonanie výsluchu L.. U. N., ktorý bol o. i. aj zúčastneným pri mimosúdnom urovnaní sporu medzi J. K. a žalovaným, kedy došlo pre ňu aj k plneniu kúpnej ceny, na základe čoho došlo k výmazu záložného práva Y. W. z LV č. XXXX a k uvoľneniu nehnuteľnosti. Túto právnu vadu napádal už na začiatku sporu a na základe toho považoval predmet kúpnej zmluvy za neupotrebitelný. Súd podľa neho pochybil, keď nevykonal výsluch spoluvlastníčky K., pretože došlo k plneniu voči nej. Súd mal vykonať ďalšie dokazovanie o výške tohto plnenia a žalovanú sumu o takto vyplatené plnenie zo strany žalovaného znížiť; podiel spoluvlastníčky K. teda priznal žalobcom v rozpore so zákonom. Plnením tejto sumy by vzniklo bezdôvodné obohatenie u žalobcov a na jeho strane by vznikla škoda. Žalovaný ďalej poukázal na ustanovenie § 78 ods. 1 CSP o nútenom spoločenstve, na

základe ktorého J. K. mala byť v spore na strane žalobcov, v dôsledku čoho mal súd žalobu zamietnuť pre procesnú vadu.

5. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu navrhli odvolanie žalovaného podľa § 386 d) CSP odmietnuť, prípadne rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať im nárok na plnú náhradu trov konania. Odvolanie podľa nich nespĺňa náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 363 CSP, pretože žalovaný neuviedol ani jeden z taxatívne odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 CSP. Odvolanie je navyše nezrozumiteľné, lebo zástupca žalovaného na viacerých miestach uviedol, že zastupuje viacerých žalovaných, a teda ani nevie, kto je účastníkom konania a čoho sa domáha. K námietkam týkajúcim sa dokazovania žalobcovia v odvolaní uviedli, že žalovaný výsluch svedka N. navrhol po 4 a pol roku od začatia konania na pojednávaní dňa 30.08.2016, a to napriek tomu, že o svedkovi mal vedomosť a nič mu nebránilo, aby výsluch navrhol včas. Poukázal na ustanovenie § 153 ods. 1, 2 CSP. Výsluch svedka N. by bol nadbytočný z toho dôvodu, že nebolo sporné, akú čiastku žalovaný zaplatil žalobcom aj J. K.. Navyše žalovaný predmetné nehnuteľnosti predal spoločnosti U. D., P..D..G., a napriek tomu kúpnu cenu nezaplatil. Počas celého konania nepredložil nijaký dôkaz o zaplatení dlžnej kúpnej ceny J. K.. Z jeho strany ide o nepravdivé tvrdenie, pretože niekoľkokrát existenciu záväzku voči nej priznal. V odvolacom konaní nie je možné uplatňovať novoty, okrem výnimiek v § 366 CSP. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania zaplatenia kúpnej ceny J. K., preto je rozsudok správny. K otázke aktívnej legitímácie žalobcov na domáhanie sa zaplatenia celej sumy žalobcovia poukázali na ustanovenie § 513 a § 139 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

6. Žalovaný v následnom vyjadrení k tomu uviedol, že z jeho odvolania sú dostatočne zrejmé aj dôvody odvolania a aj jeho náležitosti tak, aby odvolací súd vedel skutočnosti posúdiť a vo veci rozhodnúť. Zo správania sa strán je zrejmé, že sa ich postoje, záujmy a stratégie niekoľkokrát menili, čo dokazujú aj ich rôzne ďalšie podania, či už civilné alebo trestné. Dožadoval sa vykonania nového dokazovania.

7. Žalobcovia v následnom vyjadrení uviedli, že vždy pravdivo popísali priebeh udalostí dôležitých pre toto konanie, žalovaný to nikdy nenamietal a ani nepredložil dôkazy, ktoré by ich vyjadrenia vyvrátili. Je úlohou súdu posudzovať a hodnotiť jednotlivé dôkazy, pričom súd prvej inštancie sa riadne vysporiadal s jednotlivými skutkovými tvrdeniami aj vykonanými dôkazmi a predmetný rozsudok je správny. Bolo povinnosťou žalovaného v súlade so zásadou koncentrácie konania uviesť všetky rozhodné skutočnosti a navrhnúť dôkazy včas. Oni v tomto konaní mali len jediný cieľ, a to získať zostávajúcu časť kúpnej ceny za ich nehnuteľnosti, ktoré na žalovaného previedli.

8. V priebehu odvolacieho konania doručili súdu dňa 22.12.2017 pôvodní žalobcovia 1/ a 2/ F. M. a W. M. návrh na pripustenie zmeny strán sporu na strane žalobcov. Počas odvolacieho konania totiž dňa 21.06.2017 došlo k zrušeniu pôvodného žalovaného FOR-GLASS, s.r.o., zlúčením a jeho nástupcom je spoločnosť Akusha, s.r.o. „v konkurze“. O návrhu pôvodných žalobcov a o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom pôvodného žalovaného odvolací súd rozhodol uznesením č. k. 7Co/78/2017-387 zo dňa 29.03.2019 tak, že sa pokračuje v konaní s právnym nástupcom spoločnosti FOR-GLASS, s.r.o., so sídlom Družstevná 8, 945 01 Komárno, IČO: 36 543 497, ktorým je Akusha, s.r.o. „v konkurze“, so sídlom Magurská 37, 974 11 Banská Bystrica, IČO: 48 333 417. Zároveň odvolací súd vyhovel návrhu pôvodných žalobcov na zmenu strán sporu na strane žalobcov 1/ a 2/ tak, že ako žalobcovia do konania na ich miesto vstúpili: žalobca 1/ I.. T. P., nar. XX.XX.XXXX, a žalobkyňa 2/ B. P., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom U. XX, XXX XX Q..

9. Po vydaní tohto rozhodnutia odvolací súd správcovi konkurznej podstaty spoločnosti Prvá arbitrážna k.s., so sídlom Prof. Sáru 5, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 795 364, doručil rozhodujúce písomnosti (rozsudok, odvolanie) a vyzval správcu konkurznej podstaty v zmysle § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze“), aby oznámil, či navrhuje pokračovať v konaní.

10. Podaním doručeným súdu dňa 24.04.2019 správca konkurznej podstaty žalovaného súdu oznámil, že na pokračovanie v tomto konaní súhlas nedáva.

11. Žalobcovia následne dňa 22.07.2020 doručili odvolaciemu súdu podanie, v ktorom s poukazom na ustanovenie § 47 ods. 1, 4 a § 206j zákona o konkurze navrhli vyzvať správcu konkurznej podstaty na vyjadrenie, či vyjadruje súhlas s pokračovaním v konaní, a dlžníka na vyjadrenie, či navrhuje v

konaní pokračovať. Až v prípade vyjadrenia súhlasu, resp. návrhu na pokračovanie v konaní môže súd v odvolacom konaní pokračovať. Prvá schôdza veriteľov v konkurze vyhlásenom na majetok žalovaného sa konala dňa XX.XX.XXXX a pokiaľ správca nevyjadril súhlas s pokračovaním v konaní do konania prvej schôdzy veriteľov, súd by ho mal v súlade s aktuálnym § 47 ods. 4 zákona o konkurze vyzvať, či súhlasí s pokračovaním v konaní, a rovnako vyzvať aj dlžníka, či navrhuje v konaní pokračovať.

12. Následným podaním žalobcovia navrhli, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a aby konanie o vzájomnej žalobe zastavil. Pre tento prípad so späťvzatím žaloby vyjadrili súhlas. Ďalej navrhli, aby odvolací súd posúdil postup správcu a žalovaného vo vzťahu k odvolaciemu konaniu ako späťvzatie odvolania a aby potom odvolacie konanie zastavil. Podľa žalobcov ak správca konkurznej podstaty nesúhlasí s pokračovaním v odvolacom konaní a navrhuje jeho zastavenie a dlžník nenavrhol pokračovanie v odvolacom konaní a navrhol jeho zastavenie, ustanovenie § 47 ods. 4 zákona o konkurze možno analogicky aplikovať aj na žalovaným podané odvolanie a postup správcu a dlžníka v odvolacom konaní posúdiť ako späťvzatie odvolania.

13. Odvolací súd vyzval žalovaného na podanie návrhu na pokračovanie v konaní sp. zn. 7Co/78/2017 v lehote 30 dní, pričom ho zároveň upozornil, že nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní má účinky späťvzatia žaloby. Na túto výzvu žalovaný v stanovenej lehote nereagoval.

14. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) s ohľadom na odvolací petit žalovaného, ktorý odvolaním napadol len vyhovujúci výrok rozsudku a súvisiaci výrok o trovách konania, a zároveň s ohľadom na nepodanie odvolania žalobcami proti druhému výroku rozsudku, ktorým bola ich žaloba v zostávajúcej časti zamietnutá, vychádzal z toho, že tieto nenapadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie v dôsledku absencie odvolania nadobudli právoplatnosť (§ 226 a § 227 ods. 1 CSP). V nadväznosti na to rozhodol vo veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) vychádzajúc z nižšie citovaných zákonných ustanovení:

15. Podľa § 44 ods. 1 zákona o konkurze oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádza na správcu; správca pritom koná v mene a na účet úpadcu.

16. Podľa § 47 ods. 1 zákona o konkurze ak tento zákon neustanovuje inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. Lehoty v týchto konaniach ustanovené alebo určené počas prerušenia týchto konaní neplynú. Na účastníkov konania, ktorí vystupujú na strane úpadcu, prerušenie konania pôsobí, len ak ide o nerozlučné spoločenstvo alebo o intervenciu.

17. Podľa § 47 ods. 4 zákona o konkurze v znení účinnom do 31.12.2019 v konaniach prerušených podľa odseku 1 možno pokračovať na návrh správcu; správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu.

18. Podľa § 47 ods. 4 zákona o konkurze v znení účinnom od 01.01.2020 v konaniach prerušených podľa odseku 1 možno pokračovať na návrh správcu; správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. Ak návrh na pokračovanie v konaní nie je podaný do konca prvej schôdzy veriteľov, súd vyzve správcu a dlžníka, prípadne nerozlučných spoločníkov na strane dlžníka na jeho podanie v lehote nie kratšej ako 30 dní. Ak správca v určenej lehote nevyjadrí s pokračovaním v konaní súhlas, súd pokračuje v konaní s dlžníkom, ak pokračovanie v konaní v určenej lehote navrhne dlžník alebo prípadní nerozluční spoločníci dlžníka. Nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní v určenej lehote má účinky späťvzatia žaloby.

19. Podľa § 206j zákona o konkurze účinnom od 01.01.2020 ako prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 01.01.2020 konania začaté a právoplatne neskončené pred 1. januárom 2020 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31.12.2019. Ustanovenie § 47 ods. 4 druhej až štvrtej vety sa použije aj v konkurzoch vyhlásených pred 1. januárom 2020.

20. S ohľadom na uvedené je zrejmé, že v priebehu konania bolo novelizované ustanovenie § 47 ods. 4 zákona o konkurze a toto novelizované ustanovenie nadobudlo účinnosť od 01.01.2020 podľa

intertemporálneho ustanovenia § 206j zákona o konkurze použije aj v konaniach, v ktorých došlo z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu pred 01.01.2020 k ich prerušeniu.

21. Zmyslom uvedenej právnej úpravy je ukončenie prerušeného súdneho konania z dôvodu vyhláseného konkurzu na majetok dlžníka, a to buď rozhodnutím vo veci - za predpokladu udelenia súhlasu s pokračovaním konania zo strany správcu alebo dlžníka - alebo zastavením konania v prípade neudelenia súhlasu ani zo strany správcu a ani úpadcu. Nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní ani správcom a ani žalovaným má v zmysle § 47 ods. 4 zákona o konkurze účinky späťvzatia žaloby vždy, pokiaľ je strana v sporovom konaní dlžníkom - úpadcom, na majetok ktorého bol vyhlásený konkurz, a to bez ohľadu na to, či je dlžník v postavení žalobcu alebo žalovaného. Tento účinok vyplýva z účelu novelizovaného znenia § 47 ods. 4 zákona o konkurze, ktorým je efektívnejšie riešenie v prerušených konaniach z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka, ktorý bol v časti vyhlásenia konkurzu účastníkom súdneho konania bez ohľadu na to, či bol na strane žalobcu alebo žalovaného. Dôsledkom aplikácie ustanovenia § 47 ods. 4 zákona o konkurze je zákonom upravený účinok späťvzatia žaloby, z ktorého dôsledku vzniká súdu povinnosť konanie zastaviť zákonom predpokladaným procesným postupom. Procesnou normou upravujúcou postup odvolacieho súdu pri rozhodnutí o späťvzati žaloby je ustanovenie § 370 ods. 1, 2 CSP, podľa ktorého ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, skôr ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia; súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí, a ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Toto ustanovenie je analogicky v zmysle čl. 4 ods. 1 CSP aplikovateľné aj na postup pri rozhodovaní o účinkoch späťvzatia podľa § 47 ods. 4 zákona o konkurze. Súd pri aplikácii § 47 ods. 4 zákona o konkurze nemá možnosť úvahy, či späťvzatie žaloby pripustí alebo nepripustí, pretože dikcia uvedeného zákonného ustanovenia je jasná. Súd nie je oprávnený skúmať ani dôvody, pre ktoré nastali v prejednávanej veci účinky späťvzatia žaloby podľa § 47 ods. 4 zákona o konkurze, pretože ide o zákonom určený dôsledok nekonania dlžníka a správcu.

22. Aj v prípade, ak je dlžník v postavení žalovaného, t.j. pasívne legitimovanej strany sporu, nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní ani správcom a ani dlžníkom má za následky účinky späťvzatia žaloby a fakticky nahrádza dispozičný úkon späťvzatia žaloby patriaci žalobcovi. Nielen podľa znenia § 47 ods. 4 zákona o konkurze, ale aj v zmysle dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu vyplýva zámer zákonodarcu priznať účinky späťvzatia žaloby aj za procesnej situácie, ak dlžník ako žalovaný a správca dlžníka nepodajú návrh na pokračovanie v konaní. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu udáva: „Jednou z okolností, s ktorou sa predkladateľ musí vysporiadať pri vyhlásení konkurzu, je aj to, aký vplyv bude mať vyhlásený konkurz na možnosť pokračovať v prebiehajúcich súdnych konaniach. Tie môžu byť „pasívne“ (úpadca je žalovaný napr. na plnenie) alebo „aktívne“ (úpadca je žalobcom a žalovaný na plnenie). Doterajšia úprava predradzovala konkurz pred iné konania, pričom „kľúče“ od rozuzlenia pôvodne prebiehajúcich konaní dávala výlučne správcovi, ktorý ak ostal nečinný, tak konanie ostalo počas účinkov konkurzu prerušené často niekoľko rokov. Nová právna úprava má za cieľ vyjasniť situáciu s prerušením konania skôr a efektívnejšie. Ak správca neprevezme prebiehajúci spor, súd, ktorého konanie bolo prerušené, vezme na zreteľ vyjadrenie dlžníka. Ak sa dlžník nevyjadrí, alebo nebude súhlasiť s pokračovaním, súd konanie zastaví“.

23. Je zrejmé, že Okresný súd Banská Bystrica uznesením č. k. 4K/32/2017-352 zo dňa 16.11.2017 vyhlásil konkurz na majetok žalovaného, konkurz uznal za hlavné insolvenčné konanie, do funkcie správcu konkurznej podstaty ustanovil spoločnosť Prvá arbitrážna, k.s., a vyzval veriteľov (t. j. aj žalobcov), aby prihlásili svoje pohľadávky do konkurzu. Z dôvodu vyhlásenia konkurzu sa predmetné odvolacie konanie sp. zn. 7Co/78/2017 prerušilo v súlade s v tom čase účinným ustanovením § 47 ods. 1 zákona o konkurze. Odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 47 ods. 1, 4 zákona o konkurze v znení účinnom do 31.12.2019 vyzval správcu konkurznej podstaty na podanie návrhu na pokračovanie v tomto odvolacom konaní. Správca konkurznej podstaty na výzvu reagoval tak, že súhlas na pokračovanie v konaní nedáva. Po novelizácii zákona o konkurze, ku ktorej došlo od 01.01.2020, aplikujúc prechodné ustanovenie § 206j tohto zákona, odvolací súd po zistení, že návrh na pokračovanie v konaní nebol podaný do konca prvej schôdze veriteľov uskutočnenej dňa XX.XX.XXXX, následne vyzval aj žalovaného na podanie návrhu na pokračovanie v konaní v lehote nie kratšej ako 30 dní, pričom ho súčasne poučil, že nepodanie takéhoto návrhu na pokračovanie v konaní v určenej lehote bude mať účinky späťvzatia žaloby. Žalovaný na výzvu súdu v stanovenej lehote nereagoval.

24. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní ani správcom konkurznej podstaty a ani žalovaným má zo zákona účinky späťvzatia žaloby podľa § 47 ods. 4 a § 206j zákona o konkurze, o ktorom odvolací súd rozhoduje procesným postupom podľa § 370 CSP.

25. Späťvzatím žaloby sa podľa Civilného sporového poriadku rozumie procesný úkon žalobcu, z ktorého jednoznačne vyplýva, že na prejednaní svojho návrhu netrvá. Tento úkon žalobcu bol od 01.01.2020 nahradený aj zákonným ustanovením § 47 ods. 4 zákona o konkurze, preto sa už nevyžaduje späťvzatie žaloby žalobcom na ďalší postup v konaní pred odvolacím súdom na to, aby odvolací súd mohol konanie podľa § 47 ods. 4 zákona o konkurze v spojení s ustanovením § 370 CSP zastaviť. Odvolací súd teda nemá možnosť úvahy, či späťvzatie žaloby pripustí alebo nepripustí, pretože účinky späťvzatia žaloby nastávajú priamo zo zákona. Odvolací súd je povinný procesným spôsobom reagovať na zákonné účinky späťvzatia žaloby, napadnuté rozhodnutie zrušiť a konanie zastaviť, pričom súhlas protistrany so späťvzatím žaloby sa v tomto prípade nevyžaduje.

26. Z uvedených dôvodov odvolací súd rešpektujúc zákonný účinok späťvzatia žaloby v predmetnom konaní v zmysle § 47 ods. 4 zákona o konkurze a § 370 ods. 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a konanie v tejto časti zastavil.

27. Pri rozhodovaní o trovách konania mal odvolací súd na zreteli najmä nižšie citované zákonné ustanovenia:

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 396 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

32. Čo sa týka rozhodovania o trovách konania, Civilný sporový poriadok upravuje spôsob rozhodnutia pre prípad zastavenia konania v ustanovení § 256 ods. 1 CSP tak, že ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Zavinenie je pritom potrebné posudzovať výlučne z procesného hľadiska, t. j. podľa procesného výsledku, nie podľa hmotného práva, pretože by tak šlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej. V predmetnom konaní ani žalovaný ako dlžník a ani správca návrh na pokračovanie v konaní v lehote určenej súdom nepodali, hoci ich odvolací súd na to riadne vyzval. V dôsledku ich pasivity nastala zákonná fikcia späťvzatia žaloby podľa § 47 ods. 4 štvrtej vety zákona o konkurze a reštrukturalizácii, na čo žalobcovia žiadny vplyv nemali. V prípade, že by návrh na pokračovanie v konaní správca konkurznej podstaty alebo žalovaný ako dlžník podali, bol by zákonný dôvod na ďalšie vedenie konania o zaplatenie sumy 183.000 eur s príslušenstvom a konanie by teda nemohlo byť zastavené. Odvolací súd preto urobil záver, že zastavenie konania v dôsledku nepodania návrhu na pokračovanie v konaní zavinil žalovaný, a tak podľa § 256 ods. 1 CSP žalobcom v pomere k zastavujúcej časti patrí voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v plnom rozsahu. Dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalobcom v zmysle § 257 CSP v tomto prípade podľa názoru odvolacieho súdu nie sú dané a z obsahu spisu nevyplývajú. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).